

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

EEN VRIJE DAG VOOR DE ARTSEN.

Hetgeen collega JAGERINK voorstelt, namelijk een vrijen Zaterdag in de maand, is iets, wat ieder geneeskundige voor zich zelf moet bepalen, zonder tusschenkomst van Maatschappij of van vereeniging; geen bindend besluit is daarvoor noodig. Wij, vrije artsen in een vrij land, zouden ons niet graag daartoe willen laten verplichten, ons nobile officium leent zich ook niet daarvoor. Wij moeten en kunnen zelf ons werk in de practijk naar eigen inzichten regelen.

Jarenlang volg ik hier ter stede den artsenkursus en ik heb al dien tijd den Dinsdagmiddag vrij gemaakt, in den beginne door aankondiging in mijn wachtkamer „Dinsdags geen spreekuur”. Nooit heb ik daarvan bezwaren ondervonden. Bij periculum in mora ben ik natuurlijk steeds te bereiken.

Voor specialistische vergaderingen geldt hetzelfde, die worden lang genoeg te voren bekend gemaakt, teneinde zijn maatregelen, voor het bezoeken daarvan, te kunnen nemen.

Amsterdam, 22 November 1937.

J. DE HARTOGH.

DE ENGELSCHE ZATERDAG VOOR ARTSEN.

Zondag 17 Maart 1935 kwam dit onderwerp in de huishoudelijke vergadering der Nederlandsche Orthopaedische Vereeniging officieus ter sprake. Collega JAGERINK was aanwezig en wij kunnen hem dankbaar zijn het onderwerp opnieuw ter sprake te hebben gebracht. Als adhaesiebetuiging en ter aanmoediging van andere vereenigingen kan onderstaande, 2 $\frac{1}{2}$ jaar oude, brief zijn dienst nog doen.

Amsterdam, 20 April 1935.

Geachte Redactie,

In de laatste vergadering der Nederlandsche Orthopaedische Vereeniging is uw bemoeiing en poging om te komen tot een betere regeling van de data der vereenigingsvergaderingen zeer gewaardeerd. In dien geest is geopperd het volgende denkbeeld:

Alle specialisten over het heele land houden den laatsten Zaterdag van iedere maand geen spreekuur, maar houden dien dag vrij voor de vereenigingsvergaderingen.

Aan elke poging zijn natuurlijk bezwaren verbonden. Het gaat er alleen maar om of de voordeelen, indien de regeling eenmaal bestaat, grooter zullen zijn. De voordeelen zijn zoo groot en vallen terstond zoo in het oog, dat daar niet over behoeft gepraat te worden. Eenige nadeelen zijn: de specialismen met acute gevallen zullen het bezwaar van den werkdag voelen.

Dito en vooral die welke alléén in bepaalde plaatsen zijn gevestigd, waardoor vervanging moeilijk wordt.

De hoogleraren met Zaterdagische colleges zouden eenmaal in de maand het genoegen moeten missen deze te geven.

Voor enkele godsdienstigen, voor wie het reizen op Zondag op zichzelf een bezwaar is, zou het voorstel een voordeel betekenen.

(De rest van dit schrijven doet niet veel ter zake).

Hoogachtend,

(w.g.) E. H. LA CHAPELLE

h.t. secretaris.

Amsterdam, 22 November 1937.

E. H. LA CHAPELLE.